
Eörsi István

**E. I. ÖNKÉNTESBŐL ADY ENDRE
EGYIK VESSORA FÉLELMET VÁLT KI
VAGY REMÉNYT,
ESETLEG MIND A KETTŐT**

*„Én kifelé megyek.”
(Ady Endre)*

1

Én is.

2

Nincs más lehetőség?
Sűrűbb közegben
alvadt vérkásában
csendesebb mederben
iszap alatt
a nőies anyagban
beljebb és beljebb
míg ki nem érünk.

3

„Kifelé” „Befelé” –
mondhatunk akármit
a láthatár szélén
láthatatlan betűkkel
írva áll az eredmény.

És mégis, hátha
más ott a más mint más,
az eufóriába
öngúny szivárog
az öngúny
eufóriás.

ÁBRAHÁM ÉS IZSÁK

Ábrahám gondolja

E fiút asszonyom úgy adta át
nekem s a világnak, mint egy csodát.

Asszonyi természete kiveszett:
kilencvenesztendősen szülte meg.

Mintha fagyos tűzhelyben jégdarab
lobbanna fel, mert rátéved a nap.

Mióta befutott az adomány,
minden nap ünnepként köszönt reám.

S most le kell döfnöm irgalmatlanul,
mert drágább nekem, mint maga az Úr.

Meg kell tennem, ha ő kívánja, de
egy hóhérnak lesz akkor istene.

Izsák gondolja

E farakásra kötözött apám,
és éles kőkését szegezi rám.

Az ég felé néz, fogatlan motyog,
könnye és taknya mellemre potyog.

Reszeli kését, húzza az időt,
de lemészárol alkonyat előtt.

Hugyoznom kéne, a görcsös fa nyom,
nézem apám, s elfog a szájalom.

Nem menthet meg, akármilyen okos,
tehetetlenebb, mint egy buta kos.

Én halok meg, de vele játszik Ő,
a gátlástalan kísérletező.

2000. január 1.